

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie R 317/2009-1; i
- obciążenie OHIM i The Royal Shakespeare Company kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „ROYAL SHAKESPEARE” dla towarów i usług z klas 32, 33 i 42

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: The Royal Shakespeare Company

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowny wspólnotowy znak towarowy „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” dla usług z klasy 41; zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie graficzny znak towarowy „RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” dla usług z klasy 41; niezarejestrowany znak towarowy „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” używany w obrocie w Zjednoczonym Królestwie dla różnych usług.

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylene decyzji Wydziału Unieważnień i w rezultacie unieważnienie prawa do zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że przesłanki zastosowania powyższego przepisu zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2010 r. — Fernando Marcelino Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi i Komisji

(Sprawa T-61/10)

(2010/C 100/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciel: N. Domínguez Ravela, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- wydanie wyroku orzekającego, że beczynność Parlamentu Europejskiego i Komisji w formie nieudzielenia odpowiedzi na pisemny wniosek złożony w dniu 6 października 2009 r. jest niezgodna z prawem wspólnotowym oraz wezwanie wymienionych organów do usunięcia tego uchybienia.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie skierował w dniu 28 sierpnia 2008 r. petycję do Komisji Petycji Parlamentu dotyczącą rzekomo istniejącej w Hiszpanii sieci korupcji w sektorze ubezpieczeń społecznych i zdrowia publicznego. W dniu 3 maja 2009 r. Przewodniczący tej komisji poinformował skarżącego o umorzeniu postępowania w sprawie jego petycji.

W dniu 6 grudnia 2009 r. skarżący skierował do Parlamentu Europejskiego i do Komisji Europejskiej wezwanie do działania w rozumieniu art. 265 TFUE. W wezwaniu tym żądał:

- aby Parlament Europejski stwierdził nieważność decyzji Przewodniczącego Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego notyfikowanej w dniu 3 maja 2009 r. i przystąpił do zbadania warunków, na jakich została wydana omawiana decyzja.

- aby Komisja Europejska wszczęła również dochodzenie dotyczące hiszpańskiego wymiaru sprawiedliwości.

Nie otrzymawszy odpowiedzi w wyznaczonym w tym celu terminie skarżący wniósł niniejszą skargę na beczynność.

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi naruszenie swych praw podstawowych do wniesienia petycji, równości wobec prawa i niedyskryminacji. Skarżący podnosi również okoliczność, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki stwierdzenia beczynności pozwanych instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/10)

(2010/C 100/87)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2009) 9270 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2009 r. zmniejszającej pomoc z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFOGR) dla programu operacyjnego Andaluzja w ramach celu 1 (1994-1999) w Hiszpanii przyznanej na mocy decyzji C(94) 3456 z dnia 9 grudnia 1994 r. EFOGR nr 94.11.09.001, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Królestwo Hiszpanii kwestionuje wyżej wymienioną decyzję. Na poparcie swej skargi skarżące państwo podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ⁽¹⁾ z uwagi na użycie w zaskarżonej decyzji metody ekstrapolacji, podczas gdy artykuł ten nie przewidywał możliwości ekstrapolacji nieprawidłowości stwierdzonych w konkretnych działaniach w odniesieniu do wszystkich działań podejmowanych w ramach programów operacyjnych finansowanych ze środków finansowych EFOGR. Korekta dokonana przez Komisję w zaskarżonej decyzji pozbawiona jest podstawy prawnej, ponieważ, zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 6 kwietnia 2000 r. Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji C-443/97 ⁽²⁾ wytyczne Komisji z dnia 15 października 1997 r. dotyczące korekt finansowych netto w ramach stosowania art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 nie mogą wywoływać skutków prawnych w odniesieniu do państw członkowskich oraz ponieważ art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. odnosi się jedynie do zmniejszenia pomocy, której ocena potwierdza

istnienie nieprawidłowości, a która to zasada zostaje naruszona przy zastosowaniu korekt opartych na ekstrapolacji.

- tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w związku z obecnym art. 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy) z uwagi na zastosowanie korekty opartej na ekstrapolacji, pomimo, iż nie został wykazany niewystarczający charakter systemu zarządzania, kontroli i badań dotyczący zmienionych umów, ponieważ organy zarządzające zastosowały hiszpańskie przepisy, których Trybunał nie uznał za sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Królestwo Hiszpanii uważa, że przestrzeganie prawa krajowego przez organy zarządzające, nawet w przypadku, gdy może doprowadzić do stwierdzenia przez Komisję istnienia konkretnych nieprawidłowości lub naruszeń prawa Unii Europejskiej, nie może stanowić podstawy dla ekstrapolacji z uwagi na niewystarczający charakter systemu zarządzania w przypadku, gdy Trybunał nie uznał prawa stosowanego przez te organy za niezgodne z prawem Unii Europejskiej, a Komisja nie wniosła na podstawie art. 258 TFUE skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

- tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. z uwagi na brak reprezentatywności próby użytej w celu zastosowania korekty finansowej opartej na ekstrapolacji. Komisja dobrała próbę w celu zastosowania ekstrapolacji przy użyciu niewielkiej liczby projektów (37 na 5319), nie uwzględniając wszystkich osi programu operacyjnego, włączając wydatki wycofane uprzednio przez władze hiszpańskie, opierając się na wydatkach zadeklarowanych, a nie na przyznanej pomocy, oraz stosując program informatyczny, który zapewniał poziom zaufania dotyczący tego programu poniżej 85 %. W związku z powyższym Królestwo Hiszpanii uważa, że próba nie spełnia wymogów reprezentatywności niezbędnych dla wykorzystania jej jako podstawy ekstrapolacji.

- przedawnienie postępowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. ⁽³⁾. Królestwo Hiszpanii podnosi wreszcie, że poinformowanie władz hiszpańskich o istnieniu nieprawidłowości (które miało miejsce w październiku 2004 r. w odniesieniu do większości przypadków nieprawidłowości popełnionych w latach 1997, 1998 i 1999), powinno stanowić moment rozpoczęcia biegu terminu ich przedawnienia, przy zastosowaniu wynoszącego cztery lata okresu przedawnienia przewidzianego w art. 3 rozporządzenia 2988/95.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań pomiędzy, z jednej strony, różnymi funduszami strukturalnymi, i, z drugiej strony, między tymi funduszami a operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 74, s.1)

⁽²⁾ Rec. s. I-2415.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).